KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed academic journal
e-ISSN: 2456-5148
Vol. 6, No. 03 (2026) 6

களஞ்சியம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar
Crossref DOI · SJIF Imapact Factor 3.5 · Quarterly
Online@: ngmtamil.in
DOI: 10.63300/kijts603112026.27

UGC Approved by Transparent Peer Review

ARTICLES

திருமுருகாற்றுப்படை காட்டும் தமிழகத்தின் நிலவியல் கூறு மற்றும் அறுபடை வீடுகளின் இயற்கை அமைப்பு - ஓர் ஆய்வு

The Geographical Features of Tamil Nadu and the Natural Settings of the Six Abodes of Murugan as Depicted in Tirumurugarruppadai: A Study

TAMILARASI K[1,*iD]

[1] ASSSISTANT PROFESSOR, DEPARTMENT OF TAMIL, RVS INSTITUTE OF TECHNOLOGY, COIMBATORE 641401.

***Corresponding author:** TAMILARASI K, mithutamil2008@gmail.com

ORCID iD: TAMILARASI K https://orcid.org/0009-0000-2280-4526

ARTICLE INFO

Article history
Received: 11 October 2026
Revised: 21 October 2026
Accepted: 23 October 2026

Article ID
KIJTS-2026-0001

Peer review
Double-blind peer review

Keywords
Tirumurugarruppadai
Nakkirar
geography (nilaviyal)
arruppadai
the six abodes of Murugan
kurinji landscape
sacred ecology
Western Ghats
physical geography

ABSTRACT

Tirumurugarruppadai, the first work of the Pattuppattu, is an arruppadai (guide-poem) of 317 lines composed by Nakkirar. Until now it has been studied mostly as devotional literature and as a text of Murugan worship. This paper approaches it from a new angle, as a "geographical document." The basic hypothesis of the study is that the structure of the arruppadai, in which a poet guides others along the way to Murugan, can be read as a "transect" that crosses Tamil Nadu's mountains, plains and coast. It is the earliest geographical document of Sangam-age Tamil Nadu. The poem describes the natural settings of Murugan's six abodes (Arupadai Veedu): Tirupparankundram, Tirucheeralaivai (Tiruchendur), Tiruvavinankudi (Palani), Tiruverakam (Swamimalai), Kunrutoradal (Tiruttani) and Pazhamudircholai. It relates these settings to the five Tamil landscape types (kurinji, mullai, marutham, neithal and paalai). The study compares each abode's elevation above sea level, soil type, vegetation and water source with Nakkirar's verses, and thereby establishes the geographical knowledge of the Tamils. The central idea of the study is that the Tamils did not separate God from nature; they worshipped God as one with nature.

How to cite this article: TAMILARASI K (2026). திருமுருகாற்றுப்படை காட்டும் தமிழகத்தின் நிலவியல் கூறு மற்றும் அறுபடை வீடுகளின் இயற்கை அமைப்பு - ஓர் ஆய்வு. *KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies, 6*(03), 355–365. https://doi.org/10.63300/kijts603112026.27
Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

தமிழரசி. க

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ஆர்.வி.எஸ். தொழில்நுட்பக் கல்லூரி,

கோயம்புத்தூர் – 641401.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

பத்துப்பாட்டின் முதல் நூலான திருமுருகாற்றுப்படை, நக்கீரரால் இயற்றப்பட்ட 317 அடிகளைக் கொண்ட ஆற்றுப்படை நூலாகும். இந்நூல் இதுவரை பெரும்பாலும் பக்தி இலக்கியமாகவும் முருக வழிபாட்டு நூலாகவுமே ஆராயப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரை அதனை **'நிலவியல் ஆவணம்'** என்னும் புதிய கோணத்தில் அணுகுகிறது. முருகனிடம் செல்லும் வழியைப் புலவன் வழிகாட்டும் ஆற்றுப்படையின் அமைப்பையே, தமிழகத்தின் மலை – சமவெளி – கடலோரம் ஆகியவற்றைக் கடக்கும் ஒரு **'குறுக்குவெட்டுப் பாதை' (transect)** எனக் கொள்வது இவ்வாய்வின் அடிப்படைக் கருதுகோள் ஆகும்.

இது சங்ககால தமிழகத்தின் முதல் புவியியல் ஆவணம் ஆகும். இந்நூல் முருகனின் அறுபடை வீடுகளான திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீர் அலைவாய் (திருச்செந்தூர்), திரு ஆவினன்குடி (பழனி), திரு ஏரகம் (சுவாமிமலை), குன்றுதோறாடல் (திருத்தணி), பழமுதிர்சோலை ஆகிய ஆறு தலங்களின் இயற்கை அமைப்பை, ஐவகை நிலங்களோடு (குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை) பொருத்தி கூறுகிறது.

இந்த ஆய்வு ஒவ்வொரு படைவீட்டின் கடல் மட்ட உயரம், மண் வகை, தாவரம், நீர் ஆதாரம் ஆகியவற்றை நக்கீரரின் பாடல் வரிகளோடு ஒப்பிட்டு, தமிழரின் நிலவியல் அறிவை நிறுவுகிறது. தமிழர்கள் கடவுளை இயற்கையிலிருந்து பிரித்து பார்க்கவில்லை, இயற்கையோடு இணைத்தே வழிபட்டனர் என்பதே இவ்வாய்வின் மையக் கருத்து.

திறவுச் சொற்கள்:

திருமுருகாற்றுப்படை, நக்கீரர், நிலவியல், ஆற்றுப்படை, அறுபடை வீடுகள், குறிஞ்சிதிணை, புனித சூழல், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை, புவியியல்

முன்னுரை:

மனிதன் வாழ்ந்த நிலமே அவன் பண்பாட்டின் முதல் ஆசிரியர். இக்கருத்தைத் தமிழ் மரபு தொடக்கத்திலிருந்தே உணர்ந்திருந்தது. திருமுருகாற்றுப்படையை வாசிக்கும்போது, அது முருகனின் புகழ் பாடும் நூல் என்பதோடு, **தமிழ் நிலத்தின் இயற்கையை வரிசைப்படுத்திக் காட்டும் ஓர் இலக்கிய வரைபடம்** என்பதும் தெளிவாகிறது. ஆற்றுப்படை என்பது வறுமையுற்ற புலவன் வள்ளலிடம் சென்ற வழியை, அவ்வழியில் உள்ள ஊர்கள், மலைகள், ஆறுகள், காடுகள் ஆகியவற்றோடு பிறருக்கு விளக்கும் பாடல் வகை. ஆகவே வழிகாட்டுதல் என்பதே இவ்வகையின் இயல்பாக நிலவியல் குறிப்புகளை வேண்டுகிறது. முருகனை வள்ளலாகக் கொண்ட இந்நூலில் இவ்வியல்பு மிக விரிவாக வெளிப்படுகிறது

1.நூலமைப்பும் 'நிலவியல் குறுக்குவெட்டு' என்ற நோக்கும்

1.1நூலின் தொடக்கம்: ஞாயிறும் கடலும்:

> *"உலகம் உவப்ப வலன்ஏர்பு திரிதரு பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு*
> *ஓவற இமைக்கும் சேண்விளங்கு அவிரொளி"*

திருமுருகாற்றுப்படை(அடி 1–3)

கடலிலிருந்து எழும் கதிரவனை உவமையாகக் கொண்டு முருகனின் ஒளி சுட்டப்படுகிறது. இங்கு கடல் கிழக்கே உள்ளது என்ற திசையுணர்வு தமிழ் நிலத்தின் புவியமைப்பையே குறிக்கிறது: மேற்கே மலைத்தொடர், கிழக்கே கடல் என்ற அமைப்பில் வாழ்ந்தவர்களுக்குச் சூரியன் கடலிலிருந்து எழுவது அன்றாடக் காட்சி. ஆகவே நூலின் முதல் உவமையே தமிழகத்தின் கிழக்குக் கடற்கரையின் நிலவியலை நம்முன் நிறுத்துகிறது.

ஆறு இடங்கள் – நூல் காட்டும் வரிசை:

நூலில் முருகன் உறையும் இடங்களாகப் பின்வருவன வரிசையாக வருகின்றன:

வரிசை	நூல் குறிக்கும் பெயர்	நிலவியல் வகை	பிற்கால மரபில் பொருந்தும் படைவீடு
1	திருப்பரங்குன்றம்	தனித்து நிற்கும் குன்று (மதுரைச் சமவெளியில்)	திருப்பரங்குன்றம்
2	திருச்சீரலைவாய்	கடற்கரை	திருச்செந்தூர்
3	திரு ஆவினன்குடி	மலைச்சாரல் / மலையடிவாரம்	பழநி
4	திரு ஏரகம்	ஆற்றுப்படுகை ஊர்	சுவாமிமலை
5	குன்றுதோறாடல்	மலைகளின் தொடர்	திருத்தணி
6	பழமுதிர்சோலை	மலைக்காடும் அருவியும்	பழமுதிர்சோலை (அழகர் மலை)

இவ்வரிசையில் ஒரு நுட்பம் உள்ளது:

- முதல் இடம் குன்று,
- இரண்டாம் இடம் கடல்,
- மூன்றாம் இடம் மலைச்சாரல்,
- நான்காம் இடம் ஆற்றங்கரை,
- ஐந்தாம் இடம் மலைத்தொடர்,
- ஆறாம் இடம் மலைக்காடு.

அதாவது புலவன் ஒரே நிலத்தில் நின்றுவிடாமல் தமிழகத்தின் வெவ்வேறு நிலவியல் அமைப்புகளினூடே வாசகனை நடத்திச் செல்கிறான். இதையே இக்கட்டுரை 'நிலவியல் குறுக்குவெட்டு' எனக் குறிக்கிறது.

'படை வீடு' என்ற சொல்லின் வரலாறு:

திருமுருகாற்றுப்படை முருகனின் உறைவிடங்களை ஆறு எனக் குறிப்பதைப் பிற்காலத்தார் 'ஆறுபடை வீடுகள்' என்று வழங்கினர். எனினும் நூலில் 'குன்றுதோறாடல்' என்பது குறிப்பிட்ட ஓர் ஊரைச் சுட்டாமல்,

"குன்றுதொறு ஆடலும் நின்றதன் பண்பே

(அடி 217)

என்று முருகன் குன்றுகள் எல்லாவற்றிலும் விளையாடும் இயல்பைச் சொல்கிறது. பிற்கால மரபு இதனைத் திருத்தணிக்குப் பொருத்தியது. ஆகவே **'பாடல் காட்டும் ஆறு' வேறு, 'மரபு வகுத்த ஆறு' வேறு** என்ற வேறுபாட்டை உணர்தல் ஆய்வின் அடிப்படை. இவ்வேறுபாடு இலக்கிய ஆய்வு – நம்பிக்கை மரபு ஆகிய இரண்டையும் மதித்தே விளக்கப்பட வேண்டும்; இரண்டும் ஒன்றையொன்று மறுப்பவை அல்ல, வெவ்வேறு காலப் படிநிலைகள்.

2.தொல்காப்பிய ஐந்திணை நிலவியலும் முருகனும்:

2.1 சேயோன் மேய மைவரை உலகம்:

"மாயோன் மேய காடுறை உலகமும் சேயோன் மேய மைவரை உலகமும் வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும் வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்"

(தொல்காப்பியம் – அகத்திணையியல் **பாடல்**– 5)

என நான்கு நிலங்களும் அவற்றுக்குரிய தெய்வங்களும் கூறப்படுகின்றன. இங்கே சேயோன் (முருகன்) உறையும் நிலம் **'மைவரை உலகம்'** – மேகம் தவழும் மலையுலகம். ஆனால் திருமுருகாற்றுப்படை முருகனை மலைக்கு மட்டும் உரியவனாக நிறுத்தாமல் கடற்கரையிலும் (அலைவாய்), ஆற்றங்கரை ஊரிலும் (ஏரகம்), சமவெளிக் குன்றிலும் (பரங்குன்றம்) வைத்துப் பாடுகிறது. அதாவது தொல்காப்பிய இலக்கணம் கூறும் *'தெய்வம் – நிலம்'* பொருத்தம் நக்கீரர் காலத்தில் இறுகிய வரையறையாக இல்லாமல் விரிவடைந்த வடிவில் இருந்தது என்பது புலப்படுகிறது. இதைத் தொல்காப்பியத்துக்கு முரணாகக் கொள்ளாமல், அவரே கூறிய *'நடுவண் ஐந்திணை'* என்னும் திணை மயக்க விதியின் இலக்கிய நடைமுறையாகக் கொள்ளலாம்.

"...நடுவண் ஐந்திணை நடுவணது ஒழியப் படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே"

(**தொல்காப்பியம் – பொருளதிகாரம்**)

2.2 திணை மயக்கம் – நிலவியல் உண்மையின் இலக்கியப் பதிவு:

திணைமயக்கம் என்பது இலக்கியக் கற்பனை மட்டுமன்று; தமிழகத்தின் உண்மையான நிலவியலை ஒட்டியது. மலையும் கடலும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தீபகற்ப நிலப்பரப்பில் ஒரே ஆற்றுப்படுகையின் மேலிருந்து கீழ்வரை குறிஞ்சி முதல் நெய்தல்வரை அடுத்தடுத்து வருவது இயல்பு.

எனவே முருகனை 'ஒரு நிலத்தின் கடவுள்' என்பதிலிருந்து 'நில இணைப்பின் கடவுள்' என விரிவாக்குவது நூலின் நிலவியல் உண்மையுடன் பொருந்துகிறது. இது இந்த ஆய்வின் முதல் முன்மொழிவு.

3 தமிழகத்தின் நிலவியல் கூறுகள் – ஒரு பொதுப் பின்னணி

3.1 மூன்று பெரும் நிலக்கூறுகள்:

இன்றைய புவியியல் அறிஞர் தமிழகத்தை மூன்று பெரும் கூறுகளாகப் பகுப்பர்:

1. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளும் அவற்றின் கிளை மலைகளும் (பழநி மலை, கொடைக்கானல் மலை, ஆனைமலை, சிறுமலை முதலியன);
2. உட்பகுதிச் சமவெளியும் அதில் தனித்து எழும் குன்றுகளும்;
3. கிழக்கு, தென்கிழக்குக் கடற்கரைச் சமவெளி – மன்னார் வளைகுடா, வங்காள விரிகுடா. தமிழகத்தின் பெரும்பகுதி பழமையான படிகப்பாறைகளால் (Archaean crystalline rocks – நைஸ், கிரானைட், சார்னோகைட்) ஆனது.

அதனால் சமவெளிக்கு நடுவே கடினப் பாறைக் குன்றுகள் 'எஞ்சிய குன்றுகளாக' (inselbergs) எழுகின்றன. இவ்வியல்பு தமிழ்ச் சொற்களிலும் பதிவாகியுள்ளது: குன்று, வெற்பு, வரை, கல், சிலம்பு, பொருப்பு, சாரல், அடுக்கம் எனும் பல சொற்கள் வெவ்வேறு உயர வடிவங்களை வேறுபடுத்துகின்றன.

3.2 சங்கத் தமிழர் அறிந்த நிலவியல் சொற்களஞ்சியம்

நிலவியல் கூறு	நவீன அறிவியல் சொல்	சங்கத் தமிழ்ச் சொல்
தனித்து நிற்கும் பாறைக் குன்று	Inselberg / Monadnock	குன்று, கல்
மலைச்சரிவு	Slope / Escarpment	சாரல், அடுக்கம்
மலை உச்சி	Peak / Summit	கோடு, சிகரம், முடி
மலை நீரூற்று	Spring	சுனை
மலை ஓடை, அருவி	Cascade / Waterfall	அருவி, இழிதரு அருவி
ஆற்றங்கரை வளநிலம்	Alluvial plain	மருதம், கழனி
கடற்கரை	Coast / Strand	அலைவாய், துறை, கானல்
கடலோர மணல்மேடு	Dune	மணல் குன்று / பெருமணல்

4.அறுபடை வீடுகளின் இயற்கை அமைப்பு:

4.1.திருப்பரங்குன்றம் – சமவெளியில் எழும் கல்மலை:

4.1.1 நிலவியல் நிலை:

மதுரைச் சமவெளியின் தென்மேற்கே, வையை ஆற்றுப் படுகைக்கு அருகில் தனித்து எழும் கிரானைட் பாறைக் குன்று. சுற்றிலும் சமதளம் இருப்பதால் தொலைவிலிருந்தே தெரியும் இயற்கை 'அடையாளக் கல்' **'குன்று'** என்ற சொல்லே இதன் பெயரில் நிலைத்துள்ளது (பரம் + குன்றம்).

4.1.2 இலக்கியப் பதிவு:

நூலில் இவ்விடம் முதல் படையாக அமைகிறது. பரிபாடலின் முருகன் பாடல்களில் பல இக்குன்றைச் சிறப்பிக்கின்றன; அவற்றில் குன்றைச் சூழ்ந்த சுனைகள், பூக்கள், மலர்ந்த மரங்கள், மகளிர் நீராடும் துறைகள் ஆகியன பேசப்படுகின்றன. நூலில் இடம்பெறும் காட்சிகள் மதுரை நகரச் செல்வச் சூழலுடன் இணைந்த 'நகர்ப்புறக் குன்றம்' என்ற தன்மையைக் காட்டுகின்றன.

4.1.3 புதிய கோணம் – 'நகரம் சார்ந்த குறிஞ்சி':

பொதுவாகக் குறிஞ்சி என்றால் காடும் குறவரும் என்றே கருதுவர். ஆனால் பரங்குன்றம் மதுரை மாநகருக்கு அருகில் அமைந்த குன்று. எனவே இது 'நகர்ப்புறக் குறிஞ்சி' (peri-urban kurinji) எனலாம். இக்கருத்து சங்க இலக்கிய நிலவியலில் குறிஞ்சி ஒரு தனிச் சமூகத்துக்கு மட்டுமன்றி மருதநிலத்து நகர மக்களுக்கும் வழிபாட்டிடமாக இருந்ததைக் காட்டுகிறது.

4.2. திருச்செந்தூர் (திருச்சீரலைவாய்) – கடலோரப் படைவீடு

4.2.1 நிலவியல் நிலை:

மன்னார் வளைகுடாக் கடற்கரையில் அமைந்த ஊர். இப்பகுதியில் செம்மணல் மேடுகள் ('தேரி') பனை மரங்களுடன் காணப்படுகின்றன. கடல் அலைகள் கரையில் மோதும் இடமாக இருப்பதால் பெயரும் 'அலைவாய்'.

அலைவாய்ச் சேறலும் நிலைஇய பண்பே”

(**தொல்காப்பியம் – பொருளதிகாரம்**)

என்று கூறுகிறது. 'சேறல்' என்றால் செல்லுதல்; முருகன் இங்கே செல்வதையும் நிலைத்திருப்பதையும் ஒருசேரச் சுட்டும் சொல்லாட்சி.

4.2.2 புதிய கோணம் – 'குறிஞ்சிக் கடவுளின் நெய்தல் வெளிப்பாடு': சூரபன்மன் மாய்ந்த இடம் இக்கடற்கரை என்னும் மரபு பிற்காலக் கந்தபுராணத்தில் வளர்ந்தது. ஆனால் நக்கீரர் பாடலில் முருகன் அவுணர்களை அழித்த வெற்றியை நிறுத்திய இடமாக இது வருகிறது. இதனால் கடல் – வெற்றி – அலை என்ற இணைப்பு 'நெய்தல் நிலத்தில் குறிஞ்சித் தெய்வம்' என்ற ஒரு திணை மயக்கத்தின் மிகத் தெளிவான எடுத்துக்காட்டு. கடலோரத் தமிழகத்தின் கிழக்குக் கரையில் மலைக் கடவுளுக்குக்

கோவில் அமைவது தமிழர் நிலங்களைப் பிரிக்காமல் இணைத்துப் பார்த்த பார்வையைக் காட்டுகிறது.

4.3. பழநி (திருஆவினன்குடி) – மலையடிவாரத்து ஊர்:

4.3.1 நிலவியல் நிலை:

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் கிளையான பழநி மலைத்தொடரின் அடிவாரத்தில் அமைந்த ஊர். மலைப் பகுதியிலிருந்து வரும் நீரோடைகளால் வளம் பெற்ற நிலம். மலையையும் சமவெளியையும் இணைக்கும் இடைவெளி.

"ஆவினன்குடி அசைதலும் உரியன்"

திருமுருகாற்றுப்படை(அடி 175–176)

என்று கூறுகிறது. 'அசைதல்' என்பது தங்குதல், இளைப்பாறுதல்; அதாவது இங்கே முருகன் நெடுங்கால வாசத்திற்கு அன்றி, வழிப் பயணத்தில் தங்கும் இடமாகவும் காட்டப்படுவதை இச்சொல் நுட்பமாக உணர்த்துகிறது.

4.3.2 .2ஊர்ப்பெயர் விளக்கம்:

'ஆவினன்குடி' என்பதை ஆ (திருமகள் / பசு), இனன் (சூரியன்), கு (பூமி), டி (தீ) எனப் பிரித்துப் பொருள் கூறும் உரை மரபு உண்டு. இது நிலவியல் நோக்கில் 'நிலம் – வெப்பம் – கால்நடை – வளம்' என்ற வாழ்வாதார நான்கையும் சுட்டுவதாகப் புதிய முறையில் வாசிக்க இடமுண்டு.

4.3.3 புதிய கோணம் – 'நிலம் மாறும் வாசல்':

பழநி போன்ற அடிவார ஊர்கள் மலைப் பொருள்களும் (தேன், மிளகு, மூலிகை) சமவெளிப் பொருள்களும் (தானியம்) பரிமாறப்படும் வணிகப் புள்ளிகளாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆற்றுப்படை நூல்களின் பயணம் பெரும்பாலும் கலைஞரின் வாழ்வாதாரப் பயணம் என்பதால் இவ்வகை நிலவியல் வாசல்கள் இயல்பாகவே பாடலில் இடம்பெறுகின்றன.

4.4 சுவாமிமலை (திருஏரகம்) – ஆற்றுச் சமவெளியின் படைவீடு":

4.4.1 நிலவியல் நிலை:

காவிரிப் படுகையில், கும்பகோணம் அருகே அமைந்த ஊர். இங்குள்ள உயர்மேடு சுற்றிலுமுள்ள வண்டல் சமவெளியைவிட அரிதாக உயர்ந்த சிறு மேடு; இதனைச் 'செயற்கைக் குன்று' என்று மரபு கூறுகிறது. எனவே மற்ற படைவீடுகள் போல் இயற்கை மலை இதுவன்று என்பது இவ்விடத்தின் தனித்தன்மை.

"ஏரகத்து உறைதலும் உரியன்"

திருமுருகாற்றுப்படை(அடி177–185)

என நூல் குறிப்பிடுகிறது. இங்கே 'உறைதல்' (நிலையாகத் தங்குதல்) என்ற சொல் ஆவினன்குடியில் வந்த 'அசைதல்' என்ற சொல்லிலிருந்து வேறுபடுவது

கவனிக்கத்தக்கது. இவ்விடத்தில் முருகன் அந்தணர் வேள்வி செய்யும் வாழிடத்தில் நிலையாக உறைவதாக நூல் காட்டுகிறது; அதாவது **மருதநிலத்து வேளாண் நாகரிகத்தின் சடங்கு மையம்**.

4.4.2 புதிய கோணம் – 'மருதத்தில் குறிஞ்சி':

காவிரிப் படுகை நெல் விளையும் மருதநிலம். அங்கும் முருகனுக்கு ஒரு படைவீடு அமைவது நூலின் திணை இணைப்புக் கொள்கையைத் தெளிவாக்குகிறது. 'ஏரகம்' என்பதன் இடம் குறித்துச் சில ஆய்வாளர் வேறு கருத்துகளைக் கொண்டுள்ளனர்; அவ்வாய்வுச் சர்ச்சையை நிராகரிக்காமல் ஆற்றுப்படுகை அல்லது அதற்கு நெருங்கிய வளநிலம் என்ற பொதுப் புரிதல் இங்குப் பின்பற்றப்படுகிறது.

4.5 குன்றுதோறாடல் / திருத்தணி – மலைத்தொடரின் இயல்பு:

4.5.1 நூலில் உள்ள நிலை:

நூல் ஒரு ஊரைக் குறிக்காமல்,

"குன்றுதொறு ஆடலும் நின்றதன் பண்பே"

திருமுருகாற்றுப்படை(அடி176–189)

என்று பொதுவாகச் சொல்கிறது. இதன் பின் குறவர் வழிபாட்டுக் காட்சி வருணிக்கப்படுகிறது. குறமகள் தினை மலர்களுடன் கலந்து ஆட்டுக் குட்டியைப் பலியிட்டுப் போற்றுவதாக,

"சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறிஅறுத்து"

திருமுருகாற்றுப்படை(அடி196–197)

என்ற அடியின் மூலம் கூறுகிறது. சிறுதினை என்பது மலைச்சாரலில் தீ வைத்துப் பயிரிடப்படும் புன வேளாண்மைப் பயிர். வேலன் வெறியாடுதல், குரவைக் கூத்து ஆகியவையும் இங்குப் பேசப்படுகின்றன.

4.5.2 பிற்கால மரபு:

பிற்காலத்தார் இப்பகுதியைத் திருத்தணிகையாகக் கொண்டனர். வடதமிழகத்தில் பாலாறு – கொசஸ்தலையாற்றுப் படுகையில், தொண்டை மண்டலத்தின் தாழ்ந்த குன்று இது. 'தணிகை' என்பது 'தணிதல்' (சினம் தணிதல்) என்னும் பொருளில் விளக்கப்படுகிறது.

4.5.3 புதிய கோணம் – 'ஒரு இடம்', 'ஒரு நிலக்கூறு':

நூலின் மூலப்பாடத்தில் இந்தப் படை **ஒரு புவியியல் புள்ளி அன்று; ஒரு நிலக்கூறின் (குன்றுகள் எல்லாம்) பண்பு**. இதனை ஒரு தனி ஊராகக் குறுக்குவது சமய மரபு; ஆனால் நிலவியல் நோக்கில் இது 'மலைத்தொடர் வழிபாட்டு வலையமைப்பு' (hill-chain network). தமிழகத்தின் வடக்கே இருந்து தெற்கே பரவிய குன்றுக் கோவில்கள் அனைத்தும் இக்கருத்தின் மரபுத் தொடர்ச்சியாக விளங்குகின்றன.

4.6. பழமுதிர்சோலை – மலைக்காட்டுப் படைவீடு:

4.6.1 நிலவியல் நிலை:

மதுரைக்கு வடக்கே அழகர்மலையில் (சோலைமலை) அமைந்த வனப்பகுதி. மலைச்சாரல் காடு, சுனைகள், அருவி ஆகியன இங்கே தொடர்புடையவை. 'நூபுர கங்கை' என்னும் நீருற்றுப் பெயர் மரபில் உள்ளது.

மேற்கோள்: நூலின் இறுதி அடி,

"பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே"

திருமுருகாற்றுப்படை(அடி205–210)

என்று முடிகிறது. 'பழம் முதிர் சோலை' என்பது பழங்கள் கனிந்து உதிரும் சோலை; அதாவது **உணவு தரும் காடு** என்ற சூழலியல் சுட்டு. 'மலைகிழவோன்' என்பது மலைக்கு உரிமையுடையவன் – உரிமைச்சொல். இங்கு 'கிழவோன்' என்பது ஆளுநன் அன்றி 'உரியவன்' எனப் பொருள்படும்.

4.6.2 இயற்கை வருணனை:

இப்பகுதியில் அருவி மணி, பொன், சந்தனம், அகில் மரங்கள் முதலியவற்றை அடித்துக்கொண்டு இறங்குவதாகவும், மூங்கில், தேனடை, யானை போன்றவை உள்ள காடாகவும் நக்கீரர் காட்சிப்படுத்துகிறார். இவை மேற்குத் தொடர்ச்சி வகைக் காடுகளுக்கு உரிய உயிர்ப்பன்மைக் கூறுகளாகும்.

4.6.3 புதிய கோணம் – 'உயிர்ப்பன்மைப் பதிவேடு':

இப்பகுதி வருணனையை ஒரு 'இலக்கிய உயிர்ப்பன்மைப் பதிவேடு' என வாசிக்க முடியும். இன்றைய அழகர்மலைக் காட்டுப் பகுதி வரலாற்றுப் பழமையுடன் ஒப்பிடும்போது எவ்வளவு மாறியுள்ளது என்பதை மதிப்பிட இது அடிப்படைச் சான்றாகும். அதாவது **சங்கப் பாடல் ஒரு 'அடிப்படைநிலைத் தரவு'**

5.பாடலில் இடம்பெறும் இயற்கைக் கூறுகள்:

5.1 கதிரவன் – கடல் – வானம்:

நூலின் தொடக்க உவமை சூரிய உதயம். இது கிழக்குக் கடற்கரையைப் பார்த்த நிலம் என்ற திசை அறிவை அளிக்கிறது.

'ஓவற இமைக்கும் சேண்விளங்கு அவிர்ஒளி'

திருமுருகாற்றுப்படை(அடி 43–45)

என்ற தொடர் தொலைவிலிருந்தும் தெரியும் ஒளியை உணர்த்துகிறது. இது வான் – கடல் தொடுவானத்தின் காட்சி.

5.2 பொதுக் கூறுகள்

இயற்கைக் கூறு	நூலில் இடம்பெறும் சூழல்	சூழலியல் பொருள்
சேவல் (கொடி)	முருகனின் அடையாளம்	வனக் கோழி, மலைச்சாரல் பறவை
மயில் (ஊர்தி)	முருகனின் வாகனம்	மலைக்காட்டுப் பறவை
யானை	மலைக்காடு, வரலாற்றுப் போர்	பெரிய தாவர உண்ணி – காட்டின் செழிப்பு
தினை	குன்றுதோறாடல் காட்சி	மலைச்சாரல் புனவேளாண்மை
காந்தள் / கடம்பு	மலர் மாலை, மரம்	குறிஞ்சிக் குடும்பத் தாவரங்கள்
அருவி, சுனை	பழமுதிர்சோலை	நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதி
கடல் அலை	அலைவாய்	நெய்தல் நில இயக்கம்

6.ஆறு படைவீடுகளின் ஒப்பீட்டு அட்டவணை:

படைவீடு	நிலவியல் அமைவு	நீர் ஆதாரம் (மரபு)	முதன்மைத் திணை	கலக்கும் திணை
திருப்பரங்குன்றம்	சமவெளிக் குன்று	வையை, சரவணப் பொய்கை	குறிஞ்சி	மருதம்
திருச்செந்தூர்	கடற்கரை	கடல்	நெய்தல்	குறிஞ்சி
பழநி	மலையடிவாரம்	சண்முகநதி	குறிஞ்சி	முல்லை
சுவாமிமலை	ஆற்றுச் சமவெளி	காவிரி	மருதம்	குறிஞ்சி
குன்றுதோறாடல் / திருத்தணி	குன்றுத் தொடர்	நந்தியாறு	குறிஞ்சி	முல்லை
பழமுதிர்சோலை	மலைக்காடு	நூபுர கங்கை, சுனை	குறிஞ்சி	முல்லை

7. 'நீர் – பாறை – மரம்' முக்கூறு :

ஒவ்வொரு படைவீடும் நீர்நிலை (சுனை/ஆறு/கடல்), பாறை அல்லது மேடு, மரம் அல்லது சோலை என்ற மூன்றையும் இணைக்கிறது. இது இன்றைய 'புனிதத் தோப்பு' என்ற சூழலியல் கருத்துடன் பொருந்துகிறது. கோவிலைச் சுற்றிய தோப்பும் சுனையும் பாதுகாக்கப்பட்டதால் அப்பகுதி நீர்ப்பிடிப்பாகவும் உயிர்ப்பன்மைக் காப்பகமாகவும் செயல்பட்டிருக்க வேண்டும்.

7.1 'செம்மை நிறச் சூழலியல்':

முருகனின் அடையாளச் சொற்கள் பல செம்மை சார்ந்தவை: செவ்வேல், செந்தூர், செங்காந்தள், செம்மணல் (தேரி). தமிழகத்தில் பெருமளவில் காணப்படும் செம்மண்ணும் கடற்கரைச் செம்மணல் மேடுகளும் இந்நிறக் குறியீட்டுடன் பொருந்தி வருகின்றன. இது ஒரு **கருதுகோள்** மட்டுமே; இதனை உறுதிப்படுத்த வண்ணச் சொற்களின் நூல் முழுவதுமான கணக்கெடுப்பு தேவை. இவ்வாறு நிறம் – நிலம் – தெய்வம் என்ற மூன்றை இணைக்கும் புதிய ஆய்வு வழியை இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

7.2 புனிதச் சூழல் – பாதுகாப்பு மரபு:

அறுபடை வீடுகளைச் சுற்றியுள்ள சோலை, சுனை, அருவி ஆகியவை சமய நம்பிக்கையால் பாதுகாக்கப்பட்டவை. இதே வகையில் தமிழகத்தின் பல ஊர்களிலுள்ள கோவில் குளங்களும் தோப்புகளும் நீரைச் சேமித்தன. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகளைக் காத்த வழிபாட்டுத் தடை மரபு அறிவியல் நோக்கிலும் பயனுடையது.

7.3 **காலநிலை மாற்றமும் கடலோரப் படைவீடும்:**

திருச்செந்தூர் போன்ற கடலோரத் தலங்கள் கடல்மட்ட உயர்வு, கரையரிப்பு போன்ற இன்றைய இடர்களுக்கு உட்படுகின்றன. நூலின் 'அலைவாய்' என்ற பெயரே கடற்கரை இயக்கத்தை நினைவூட்டுவதால், கடற்கரை மேலாண்மைக் கொள்கையில் பண்பாட்டு மரபுத் தலங்களின் காப்பை இணைப்பது பயனுள்ளது.

7.4 சுற்றுலாவும் மலைச்சூழலும்:

பழநி, பழமுதிர்சோலை போன்ற மலைத்தலங்களில் பெருகும் வழிபாட்டுப் பயணிகள் காட்டு வளத்தையும் நீர் வளத்தையும் பாதிக்கலாம். 'பழம் முதிர் சோலை' என்ற நூலின் வருணனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பூர்வீக மரங்களை வளர்க்கும் 'சங்கக் காடு' போன்ற திட்டங்கள் பண்பாட்டையும் சூழலையும் ஒருசேரக் காக்கும்.

7.5 கல்வி:

இலக்கியத்தை 'இயற்கை வரலாற்றுத் தரவாக'ப் பயன்படுத்தும் இவ்வகை ஆய்வு புவியியல், சூழலியல், தமிழ் ஆகிய துறைகளின் கூட்டு ஆய்வுக்கு வழிவகுக்கிறது. மாணவர் களஆய்வுச் சுற்றுலாவுடன் இணைந்த கற்றல் திட்டமாகவும் இதனை விரிவாக்கலாம்.

8.புவியியல்:

"உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு

பலர் புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டாங்கு" –

திருமுருகாற்றுப்படை(அடி 1–2)

என்று கடலில் இருந்து சூரியன் உதிப்பதை காட்டி தொடங்குகிறார் நக்கீரர். இதுவே அவரது புவியியல் பார்வைக்கு சான்று.

தொல்காப்பியம் "நிலம், பொழுது" இரண்டையும் முதற்பொருள் என்கிறது. நக்கீரர் அதை நடைமுறையில் காட்டியவர். அவர் ஆறு படை வீடுகளையும் ஆறு வகை நிலவியல் கூறுகளாக பிரிக்கிறார்.

.முடிவுரை:

திருமுருகாற்றுப்படை புலவனின் பயணத்தின் வழியாகத் தமிழகத்தின் மலை – சமவெளி – கடற்கரை என்ற மூன்று பெரும் நிலக்கூறுகளையும் கடக்கும் இலக்கிய வரைபடமாக விளங்குகிறது.நூல் காட்டும் இடங்கள் தொல்காப்பியத்தின் ஐந்திணைப் பொருத்தத்தைப் பின்பற்றுவதுடன் திணை மயக்கத்தையும் செயல்முறையில் காட்டுகின்றன.

நிலத்தை நுணுகி நோக்கியவர்களே சங்கப் புலவர்கள். முருகனை இயற்கையின் தலைவனாகப் பாடிய நக்கீரர், அவனை மலையிலும் கடலிலும் ஆற்றங்கரையிலும் வைத்துத் தமிழ்நிலத்தை ஒன்றிணைத்துக் காட்டினார். இந்த இணைப்புப் பார்வையே இன்றைய சூழலியல் சிந்தனையின் அடிப்படையான 'எல்லாம் தொடர்புடையவை' என்ற கருத்துடன் ஒத்துப்போகிறது. ஆகவே திருமுருகாற்றுப்படை பக்தி இலக்கியம் மட்டுமன்று; **தமிழரின் நிலவியல் அறிவையும் சூழலியல் மரபையும் பதிவு செய்த ஆவணம்** என்பதே இவ்வாய்வின் முடிவு.

மேற்கோள்:

References

[1]. திருமுருகாற்றுப்படை – நக்கீரர் (பத்துப்பாட்டு); நச்சினார்க்கினியர் உரை; உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு.

[2]. தொல்காப்பியம் – பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல்; இளம்பூரணர் / நச்சினார்க்கினியர் உரைகள்.

[3]. திருக்குறள் – 452 (இனத்தியல்பு அதிகாரம் – சிற்றினம் சேராமை).

[4]. புறநானூறு – பாடல் 18 (குடபுலவியனார்).

[5]. பரிபாடல் – முருகன் பற்றிய பாடல்கள்.

[6]. Kamil V. Zvelebil. The Smile of Murugan: On Tamil Literature of South India. Leiden: E.J. Brill, 1973.